

RANDEVU NOTLARI

Değerli dostlar,

Araçta giderken, yol çabuk geçsin diye haber dinleyen bir insanla, bir kalp krizi geçirdikten sonra ya da ağır bir hastalıktan sonra doktor muayene etmiş de uygulamayı, tedaviyi anlatırken doktoru dinleyen bir insanın dinlemesini ele alalım.

Bu iki dinlemenin sözlükteki adı dinlemektir. Biri haberleri dinliyor radyodan, birisi de ölümcül bir hastalıktan kurtulmak için doktorun tavsiyelerini dinliyor. İkisi de kulağıyla dinliyor. İkisi de dinliyor. Dinleme işlemini yapıyor.

Ama aynı dinleme mi bunlar? Haber dinleyenle doktorunu dinleyen sadece 'dinlemek' kelimesini beraber kullanıyorlar. Biri can kulağıyla dinliyor. Biri 'aman bir kelime kaçırmayayım' diyor. Anlamadığını bir daha soruyor; 'böyleydi değil mi, önce bunu yapacaktım değil mi' diye soru soruyor, açıklama bekliyor.

Diğeri de yolda zaman çabuk geçsin diye ya da kadın yemek pişirirken, haberler de o arada radyodan okunup duruyor. Kardeşler, ikisi de dinlemek, söze bakıldığında...

Ama biri dinlemek, diğeri dinlemek... İki dinleme arasında çok fark var. Biz, bir sorunun cevabını bulmak istiyoruz.

Allah'ı ve peygamberi konuşurken, bu iki dinlemeden hangisiyle dinliyoruz? Ya da mü'min Allah'ı nasıl dinler? Peygamberini nasıl dinler? Ya da nasıl dinlemeli?

Elbette mesele imanla, cennetle, cehennemle ilgili olunca cevabımız hazır; 'Allah'ı can kulağıyla dinliyoruz, peygamberini aleyhissaletü vesselamı can kulağıyla dinliyoruz'. İddia olur bu... İnşallah da böyledir. Çünkü böyle olmadıkça cennete girmek mümkün değil.

'Kur'an okunduğu zaman kulak kesilin' buyuruyor Allah.

Arapça metin var. 03.45

'Belki merhamete erersiniz' buyuruyor. Haber dinler gibi, Kur'an dinleyen, haber dinler gibi Resûlullah'ı dinleyen, merhamet edilenlerden olmaz. Ola ki rahmete ulaşırsınıza ulaşamaz.

Çünkü Allah ve peygamberi 'son sözü söylüyor' diye dinlenir. Eğer biz, bir ayeti kerimeyi duyduğumuzda, bir hadisi şerifi duyduğumuzda o cümle biter bitmez' şimdi bakayım bende bu hadisile ilgili ne var' diye kendimiz bir muhasebeye unutuyorsak; Allah'ı ve peygamberi rahmete ulaşacak şekilde dinliyoruz demektir.

Ama Kur'an dinlediğimiz zaman hafızın ses güzelliğine göre takdirde bulunuyor 'çok güzel okudu' diyor, sesi güzel olmayan birisi okuduğunda da 'eh, mecburen dinledik' diyorsak, yapılması gereken epey bir kan tahlili var demektir.

Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz'in bir sözünü duyduğumuzda ağızımızdan 'ama' kelimesi çıkıyorsa, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz bir şey söylediği halde 'Ebu Hanife böyle dememişti' diye Ebu Hanife'yi Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz'in hocası yerine koyuyorsak, filan şeyhi, filan hocayı Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'in daha iyi bilemediği bir kimse olarak karşısına dikiyorsak, kan tahliline ihtiyaç var demektir. Bir sorun var. Damarlarda dolaşan iman kanında, sorun var demektir.

Biz büyük iddialarda bulunabiliriz. Ama haber dinler gibi; bir haber hoşuna gitmedi diğer istasyona geçiyorsun, o da hoşuna gitmedi başka haber kanalına gidiyorsun. Bunun gibi 'bu hadis çok heyecanlı değil, başka heyecanlı hadis açın' diyorsak 'CD açın' der gibi... 'Doktor bey bu ilaç çok pahalı başka ilaç yaz' demediği halde hasta, 'çok ağır konuştun doktor bey ben başka doktora gideceğim' diyemediği halde hasta, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem hadisi önünde 'şöyle bir ansiklopediye bakalım' diye daha iyi bir reçete arıyorsak, bir hadisi yüzlerce defa dinlediğimiz halde, bir hadisi Arapçasıyla beraber ezber bildiğimiz halde, o hadisteki ilaç hâlâ bizim damarlarımızda dolaşmıyorsa, biz, çok yol kat etmeye muhtacız demektir kardeşler...

Mesela; şimdi bir hadisi şerifi bu kan tahlili açısından, beraber dinleyelim müsaadenizle... Belki yüz defa duymuşuzdur. Ne yüzü! Otuz sene kırk sene camilerde Cuma vaazı dinleyen, bin defa duymuş olabilir.

İmam hatip lisesindeki hadis programında da ezberletilir, Kur'an kurslarında da ezberletilir. Camilerde hocalar da bunu defalarca okurlar. Buharî'de Müslim'de başta olmak üzere pek çok hadis kitabında bulunan, 'sahih' yani peygamber aleyhisselamın bunu söylediğine dair iman ettiğimiz sahih bir hadisi şerif...

Buyuruyor ki aleyhisselam Efendimiz; 'münafığın işaret üç şeydir. Münafık, üç şeyden tanınır. Bir; konuştuğu zaman yalan konuşur. İki; söz verince sözünde durmaz. Üç; emanete hainlik yapar. Emaneti çarçur eder.'

Bu hadis çok meşhurdur. Hani bazı sözlerin tercümelerinin tercümesinde farklılık olma ihtimali olur. Bir sözü tercüme ederken, cümle yapısı değişebilir. Ama bu hadisi şerif, üç kısa cümleden oluştuğu için kim tercüme ederse etsin, hangi dile tercüme edilirse edilsin değişme ihtimali yok.

Yalan, sözde durmamak, emanete hıyanet etmek... Üç şey sayıyor.

Sonra da 'bunlar çölde bulunan bir bitki çeşididir, kar yağarken karın arasındaki moleküllerde bunlar vardır' diye yoğun ve anlaşılmayacak kelimeler de kullanmıyor; 'münafığın alameti üç şeydir' diyor. 'Münafık şudur' demiyor.

'Münafığın işareti, münafığı tanıma simgesi üç şeydir' diyor; yalan, sözünde durmamak, emanete hıyanet etmek...

'Bu hadisi şerifi kim duydu kim duymadı' diye bir anket yapılırsa, on beş yaşında çocuklar bile yüz defa duymuşlardır.

Ama kardeşler, eğer bu hadisi şerifi on defa yüz defa duyduğumuz halde hatta bir defa bile duymuşsak, yalan konuşurken 'eyvah münafıklık riski taşımaya başladım' demiyorsak, verdiği sözde durmazken, olur şeye yok dediğin bir sahnede, 'eyvah bu Abdullah ibni Sebe yolunda ilerlediğimi gösteriyor' diye risk taşıdığını, ağır bir kanser mikrobunun kanına bulaştığını hatırlamıyorsan, bir emanete ki emanet; 'biz tatile gidiyoruz bilezikler sizde kalsın' demek değildir.

Sana bir söz söylendi, daha meclisten çıkmadan on kişiye yaydın; hainsin üçte bir münafıklık geni taşıyorsun sen. Para emanet edildi, 'üç gün sende dursun' dendi; 'sonra veririm' diye üç günlüğünü fırsat bildin, kullandın. Vakıf görevlisinin, sana vakıf emanet edildi; vakfı çarçur

ettin. Muallimsin, sana çocuk emanet edildi. Çocukla ders yapman gereken saatte cep telefonuyla oynuyorsun; hainsin; üçte bir münafıklık geni var.

Söz verdin söz verdin değil, üstelik söz verdiğin insan hesap sorarken onu azarlıyorsun da 'çatladın mı' diyorsun. Sana da Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz 'münafık' diyor.

Yalan konuşmak sözünde durmamak ve emanete hıyanet etmek, eğer bu eylemleri yaparken, sana Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz'in 'insanı cehennem ölümüne sürükleyen münafıklık tehlikelerindendir' diye öğrettiği bu terbiye, bir doktorun 'şunu yeme, bundan uzak dur' diye hastasına tavsiyede bulunurken ki sözü dinler gibi dinlemiyorsan, sanki haber bültenlerinde, 'Amerika'da laboratuarda şöyle bir araştırma yapılmış' gibi bir haberi dinler gibi dinliyorsan, bunu; kendinle ilgili, imanla, cennetle, cehennemle, ahiretinle, Allah'ın seninle irtibatıyla ilgili bir bilgi olarak bir hadisi şerifi her an uygulama yeteneğimiz yoksa bizim; ama ara sıra edebiyata gelince de bu ayetleri bu hadisleri törenlerde okumayı becerebiliyorsak vay halimize o zaman.

Kardeşler,

Bir imam, emanet sahibidir. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz'in mihrabı ona emanet edilmiştir. Geç gelemesin. Uzun veya kısa kıldırılmazsın. Ne demekmiş, maaşını helal ettirmek? Maaş helal ettirmek o kadar da önemli bir şey değil ki, kendi yerine başkasını getirsen, o görev aksamadığı sürece o maaş helal. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz'in emanetini helal ettirdin mi sen?

Peygamber vekilisin sen. Caminin kürsüsüne çıkıyorsun, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz'in minberine çıkıyorsun, onun adına konuşuyorsun, on sözünden dokuzu, gazete haberlerinden toparlama... Bir hadis okuyacaksın o da o gazete haberlerini doğrulamak için.

Siyasette görev alan Allah'ın kullarının emanetini almıştır. Hıyanet ettiği zaman kazandığı zaman seçimlerde, bunun bedelini ödemiş. Banane seçimlerden.

14.00 Arapça metin var

Münafığın üç işaret vardır. Bunlardan biri de emanete hıyanet etmektir. Senin nüfus kâğıdında Müslüman yazabilir. Ama sen belediyeye geldiğin günden beri babanın çiftliği gibi kullanıyorsun. Kendi arkadaşlarına izin bile verme ihtiyacı hissediyorsun rahat rahat dolaşıyorlar. Gariban birsinin annesi hasta olsa devlet işi deyip başından savıyorsun, emanete hıyanet ediyorsun. Üç genden birisini taşıyorsun. Eğer yalan konuşmuyorsan, sözünde duran birisiysen üçte bir risk taşıyorsun.

Bir hadis, Allah'ın sözü gibi dinlenecek, yeter ki sahih olsun. Buharî demek, Müslim demek, Tirmizi demek, Ebu Davud demek, Nesaî demek, Ahmed bin Hanbel demek; Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz'e ulaşan link hatlarımız demek bizim için.

Kardeşler,

Bir hastalık peyda oldu. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz'i hadis profesörü zannettik, cami imamı zannettik. Hâlbuki

14: 50 Arapça metin var.

O sadece Allah'ın 'de' dediğini diyen birisidir. O Allah'ın hoparlörüdür. Allah, onun lisanından konuşuyor. Peygamber mi konuşuyor, bir hoca efendi mi konuşuyor, bir şeyh efendi mi konuşuyor? Nasıl böyle bir dikkatsizlik yapabiliriz. Neuzibillâh bizim için afettir bu.

Bir hadis, Allah'ın sözü gibi dinlenecek, yeter ki sahih olsun. Yeter ki menkıbe kitaplarından, şuradan buradan derlenmiş olmasın.

Buharî demek, Müslim demek, Tirmizi demek, Ebu Davud demek, Nesaî demek, Ahmed bin Hanbel demek; Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz'e ulaşan link hatlarımız demek bizim için.

Ümmeti Muhammed peygamberinin aleyhissaletü vessalam sözlerini tarih kitaplarındaki sözler gibi algılsa, o ümmet olarak, Allah'ın rahmetine nasıl ulaşır. Öldükten sonra ücretli okuyuculara 'şefa'at ya Resûlallah' diye bağıştırmakla olmuyor bu iş. 'Şefa'at ya Resûlallah' şefa'at şefa'at...

Sen hadisleri haber dinler gibi bile dinlemiyordun. Yolculuğa çıkarken 'yarın hava nasıl olacak' diye dikkatlice dinliyorsun, ona göre kımalı bir yere gideceksin, kaşkol alacaksın. Ama sana cehennem hararetini anlatan resulullahı bir hava durumu dinler gibi bile dinlemedin. Nasıl olsa sonra çocuklarının aldığı muhteremdi merhumdu şefa'atler cennetler, uçuyor mübarek. Piyangodan cennet çıktı adeta. Yok, bedava böyle... Böyle olsaydı Ebu talip şimdi nerede olurdu arkadaşlar?

Bu kadar kolaydı da sahabe babaları bile niye cennete giremediler.

Var mı alın teri çekmeden bir dilim ekmek yemek de ebedi cennetler alın teri çekmeden cennet. En azından insan, can kulağıyla dinlemeden 'bu Resûlullah'tır, Allah'ın peygamberi bu, Müslümanların oy birliği ile seçilmiş halifesi falan değil, filan medreseleri bitirmiş hoca efendi değil. Bu Allah'ın ta Âdem aleyhisselamdan beri hatta Âdem'i yaratmadan önce peygamberi olarak gönderdiği kulu' demeden nasıl cennet kazanacak?

Bunun için biz, bir hadise nasıl dikkat etmemiz gerektiğini bin kere daha düşünmek zorundayız.

Kardeşler, tekrar bu hadisi şerife dönelim. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz ne buyuruyor? Münafık üç şeyden tanınır demek istiyor. Yalan konuşur, sözünde durmaz ve emanete hıyanet eder. Ama emanet, sadece bilezik emaneti değil.

'Hacca gidiyorum bu araba sizde kalsın' demek araba emanetidir. En büyük emanet söz emanetidir. Namus, iffet emanetidir. Gözün gördüğü şeyi gizlemektir. Bunun için Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz ne buyuruyor?

'Hanımıyla baş başa kaldığı sahneleri daha sonra, hanımıyla arası açıldığı için sağa sola anlatanları Allah, hesap için bile huzuruna çıkarmayacak' buyuruyor kıyamet günü. Hain çünkü. Hain, 'kul' diye Allah önüne çıkamaz bir daha. Eşine ait en sır sahneleri bile, sonra onun bir dediğini yapmadı diye ya da araları açıldı diye o sahneleri ifşa eden ahlaksızdır.

Ahlaksız biri Allah'ın huzuruna çıkıp da cennet dilekçesi nasıl yazar? Hainlik, sadece arabayı sağa sola kaçırmak emanete hıyanet etmek şeklinde değildir.

Yolculuğa çıkarken 'yarın hava nasıl olacak' diye dikkatlice dinliyorsun, ona göre klimalı bir yere gideceksin, kaşkol alacaksın. Ama sana cehennemden hararetini anlatan resulullahı bir hava durumu dinler gibi bile dinlemedin.

Söz, göz kulak emaneti var. Kulak emaneti, kulak. Bir kadın meclisinde kazara ağızdan çıkan bir söz, herhalde dünyanın en büyük istihbarat örgütüne yakalansa, o kadar ifşa olmazdı. Ama hainlik yok tabi, sadece söz yayıyor, sadece gözün gördüğünü ifşa ediyor hain değil ama güven abidesi...

Üç şey münafıklık alametidir. Peki, münafıklık nedir? Niye Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz ümmetini münafıklık işaretleriyle uyarma ihtiyacı hissediyor?

Çünkü Allah'ın yarattığı kulları ya mü'mindir; cennete ehildir. Ya da kâfirdirler. Cehennemliklerdir. Bir de sosyal menfaatleri gereği toplumdaki ticareti vesairesi bozulmasını diye kız alıp verirken sıkıntı çekmesin diye Müslüman olmadığı halde Allah'ı ve peygamberi iman konusu görmediği halde mü'min görünüp, Müslüman görünüp kâfir olarak yaşayanlar vardır.

Cenaze namazlarına gider, filan namazları kaçırmaz, törenlere katılır, herkesten önce bayramlaşmaya gelir; ama mü'min değildir. Buna Allah 'münafık' diyor.

Münafık, bizim lisanımızda 'ikiyüzlü' demek. İki çehreli adam demek. Mü'min cennete girecek diyor Allah.

21.01 Arapça metin var.

Mü'min cennetlerde yüzecek inşallah. Kâfir ebedi cehenneme girecek. Münafık,

21.15 Arapça metin var.

Münafıklar, cehennemden de cehenneme girecekler. En altında kalacaklar buyuruyor Allah. Ebu Cehil'den daha adidir münafık. Her hangi bir münafık, ondan iki bin sene sonra da doğsa Firavun'dan daha beterdir. Çünkü Firavun delikanlı gevurdu. 'Buraların ilahı benim' demişti. 'Şu Mısır benimdir, tanrı benim' demişti.

Bu secde edenlerle secde ediyor, şarapçılarla şarap, Ramazan'da allame, Ramazan'dan sonra fisku fücür uzmanı. Ne olduğu belli değil. Kiblesi elli çeşit...

Ruhu çirkinlik üzerine kurulmuş. Cesaret edip gevurluğunu bile söyleyemeyecek kadar yüreksiz.

22.13 Arapça metin var.

'Cehennemden en altında, en koyu tabakalarında münafıklar bulunacak' buyuruyor Allah. Dolayısıyla münafıklık, kâfirlikten daha beter. Cezası daha ağır bir sıkıntıdır. Bunun için münafık olma tehlikesi, kâfir olma tehlikesinden daha fazla mü'mini ikaz etmelidir.

Bu sebeple aleyhissaletü vesselam Efendimiz, veda hutbesini okurken 'sizin tekrar küfre düşmenizden' diye bir cümle kullandığı gibi 'münafıklık yapmanızdan' diye de defalarca ashabını ve ona iman eden mü'minleri ikaz etmiştir.

Her mü'min, Ebu Cehil'le beraber dirileceği bir küfür bataklığına düşmeye karşı, ateşe düşmekten korkar gibi korkar. Bu onun imanındaki olgunluğu gösterir. Aynı şekilde her mü'min, münafıklık tehlikesine karşı da ölünceye kadar kendisini uyanık tutmalıdır.

Her hangi bir münafık, ondan iki bin sene sonra da doğsa Firavun'dan daha beterdir. Çünkü Firavun delikanlı gevurdu. 'Buraların ilahı benim' demişti. 'Şu Mısır benimdir, tanrı benim' demişti.

Ve bu münafıklık da nüfus dairesine gidip, nüfus kâğıdındaki bilgileri şu şekilde değiştirerek oluşan bir şey değil. Münafıklık bir yüreksizlik hastalığıdır. İki yüzlülük hastalığıdır. Bunun işaretleri vardır. Nedir bu işaretler?

Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz ikaz ediyor. Yalan, sözünde durmamak ve hainlik yapmak. Şimdi kardeşler, ilk sözüme tekrar dönüyorum. Resûlullah'ı dinlerken 'Resûlullah' dinler gibi dinleyip dinlemediğimizi test edelim.

Şimdi bakın; yalan, sözünde durmamak, hainlik... Burada hepimizin kulağına hain kelimesi ağır geldi. Üç kelime sayıyor. Yalan, sözünde durmamak hainlik.

Çocuğundan büyüğüne kadar, bu üç kelimededen en risklisi hangisidir' diye sorsan; 'hainlik çok kötü' der. Herkes arabasını bıraktığı adam arabasını çalarsa, ondan rahatsız.

Hâlbuki peygamber aleyhissalam bizim peygamberimizse ki elhamdülillah öyle, bu listeyi keyfi bir şekilde saymıyor. Kurayla torbadan üç kelime seçip söylemiyor herhalde, değil mi? Üç hastalık işareti söylüyor.

Sonra demiyor ki mesela; 'yalan yüzde yirmi tehlike taşıyor. Yüzde yirmi de sözünde durmamak, geriye kalan yüzde altmış ta hainlik'. Böyle demiyor ki.

Üç kelime sayıyor. 'Bu üç şey, münafıklık alametidir dikkat edin' diyor. Bunlardan bir tanesini seçip; 'biz Türk halkı olarak bundan sonra şu madde üzerinden araştırma yapacağız' mı diyeceğiz. Araplar da filan maddeyle ilgilensinler, Malezyalılarda filan maddeyi alsınlar. Tarla mı taksim ediyorsun?

Peygamber aleyhissalam sana üç ölümcül maddeyi tarif ediyor. Onun nazarında bu üç şey eşit. Ne açıdan eşit? İmana zarar verip, işleyenini münafık hale getirmek bakımından bu üç şey eşit. Yalan, sözünde durmamak, emanete hainlik etmek...

Şimdi, vatan hainliği, ana babaya hıyanet etmek gibi kelimeler, lisanımızdan kulağımıza geldiğinde, bir ağırlık ifade ettiği için 'hain münafık zaten' deyip, asıp kesiyoruz. Sözüümüzde durmamayı adet edindiğimizden, peygamberin lisanından da çıksa etki etmiyor bize.

Hastalık burada işte. Mutat hale getiriyor şeytan bunu. 'Normal, normal, çocuğa karşı söyleyen sıkıntı yok, e siyaset nasıl yürüyecek zaten, siyasete helal, arkadaşlar arasında yeşil yalanlar olur zaten, esnafa zaten farz, yalan söylemek diğer türlü kazancın olamaz.'

Bir Müslüman, hiç sıkılmadan 'yani bu memlekette beş kuruş kazanıyorsan, yalansız olmaz he' diyebilir mi? Mübarek, yalan bu işin çimentosu... Elbette yalansız servet kurulmaz. Helal haram ayırmayacaksan tabi.

Niye yalanı doğal afetler arasına soktuk da elimizle icat ettiğimiz bir afet olarak görmüyoruz. Çünkü o kadar normal hale geldi ki bir insan çocukluğundan, ilk konuşma anından elli yaşına kadar söylediği yalanları yazacak olsa, bir bilgisayar hacmi yetmez herhalde.

Yalan uzmanı. Eşine karşı zaten yalan söyleyeceksin, diğer türlü yuvanı mı yıkacaksın. Kocana, karına söyle, çocuğuna söyle, iş ortaklarına söyle, müşteri zaten enayi, o da zaten başkasına bir şey satarken, yalan söylüyor.

Bir yalan bulutlarının altında, ıslanıp duruyoruz. Dolayısıyla Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem kulağımıza güm güm güm vuruyor. 'Yalan, Abdullah ibni Sebe melunun hastalığıdır dikkat et' diyor. 'Cehennem en altında yuvarlanmışların hastalığı, yalan hastalığıdır dikkat et' diyor.

Niye yalanı doğal afetler arasına soktuk da elimizle icat ettiğimiz bir afet olarak görmüyoruz. Çünkü o kadar normal hale geldi ki bir insan çocukluğundan, ilk konuşma anından elli yaşına kadar söylediği yalanları yazacak olsa, bir bilgisayar hacmi yetmez herhalde.

Hatta ve hatta ibadete de yalan sokuyoruz. Vereyim mi bir örnek? Vereyim; Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem bu dünyadan giderken kurban ibadetini tarif etti gitti. Sonra onun ufak talebesi İmam-ı A'zam Ebu Hanife rahmetullahi aleyh de kurban ibadetini tarif etti.

Peygamber hissesi diye bir kurban çeşidi tayin etti mi Resûlullah? 'Ey ümmetim, malı olanlar benim için bir hisse kurban kessinler' dedi mi? Demedi. Buharî'de böyle bir şey yok.

Ebu Hanife, böyle bir şey yazdı mı bize? Yok. Sen, vakıfa derneğe güya bu güyayı kırmızı bir boyayla yazarak söylüyorum, para kazanacaksın diye zavallı ilmihal bilmez bir Müslüman'a gelerek 'peygamber hissesine kurban kessene beş hisse' diyorsun adam da 'peygambere yardım etmeyeyim de ne diye yaşayayım' diye düşünüyor 'beş hisse benden, on iki hisse de benden' diyor.

Ne kesiyorsun? Peygamber kesiyorsun sen. Peygamber kurbanı değil. Onun adına yalan uyduruyorsun çükü. Peygamber aleyhisselam 'cihad ve Allah yolunda mal infakı' diye bir bölüm açmıştı. O kelimeyi kullansana. Cihadı kullanmak zorluyor değil mi seni?

Cihadı kullansan karşıdaki ürküyor tabi. Değil kurbanını derisini bile vermez. Yakalanır dersi cihada gitti diye. Cihadı kullanmak hoşuna gitmiyor. İslami yalan. Allah için yalan. Peygamber hissesi, türbe hissesi, cami hissesi...

Oralara cihad bölümünden cihad envanterinden yatırım yapılır. Uydurarak değil. Ama cihad kelimesini kullanamayacak kadar yüreksiz birisi olduğun halde, Allah için yatırım yaptığını iddia ediyorsun.

Camiye vesaireye hisse topluyorsun.

Kardeşler,

Biz, Ümmeti Muhammed olarak ciddi bir ümmetiz. Aç kalırız, camisiz kalırız, cephelerde dağlarda kalırız Allah'ı küstürecek bir şeyle Allah'a ibadet etmeyiz.

Hıristiyanlar ve Yahudiler de akıllarınca Allahtan daha iyi ibadet çeşitleri bulup yapmak istediler, helak oldular. Ellerindeki din çıktı bu sefer. Sadece yalanın içimize ne kadar sindiğini bazen de ibadet kılıfıyla karşımıza çıktığını örneklendirmek için bunu söylüyorum.

Dağdan, dereden, tepeden ilaçlı sular getirerek böyle bir şey icat edebilirsin. İmam-ı A'zam'da yok, Şafii'de yok Malik'de yok. Kimsin sen? Asra göre ibadet mi çıktı?

Biz, Ümmeti Muhammed olarak ciddi bir ümmetiz. Aç kalırız, camisiz kalırız, cephelerde dağlarda kalırız Allah'ı küstürecek bir şeyle Allah'a ibadet etmeyiz.

Kardeşler, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem her kelimeyi eşit miktarda kullanıyor. Yüzde otuz üç, üçünün de hissesi. Yalan, sözünde durmamak ve emanete hıyanet etmek...

Bir mü'minin gözünde bu üç şey aynı suçtur. Biz, sadece emanete hıyaneti öne çıkarır, diğerlerini önemsiz gibi zannetmekle, başımızı kuma gömmekten başka bir iş yapmış olmayız. Kendimizi aldatırız. Sonra da 'bu kadar dualarımız niye kabul olmuyor' diye merak eder dururuz. Sonra da 'bu kadar emek verdiğimiz halde niye çocuklarımızı yetiştiremiyoruz' diye merak ederiz.

Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem konuştuğu zaman, Allah, kitabında konuştuğu zaman mü'min, o günün akşamını bulmadan, o hadisi, o ayeti, kendisine uyarlar, 'şurada mı hatam var, burada mı hatam var, burada mı yetersizim' diye düşünür. İman budur.

Şimdi kardeşler, şu üç şeyden bir tanesi sözünde durmamak... Biz buna bu modern lisanda randevu diyoruz. Söz vermek diyoruz. Onay vermek diyoruz. Ne dersek diyelim.

Bir mü'min, ağzından çıkan sözün kölesidir. Hadisi şerifte aleyhissaletü vesselam Efendimiz buyuruyor ki; 'Müslüman, sözünün, şartının esiridir'. Ağzından çıktı mı kanundur o. 'Ya ne bileyim dikkat etmedim.' Dikkat etseydin.

Bu kurşun gibi... Ağızdan bir defa çıkacak. Mü'minlerin sözü, banka teminatından daha güçlü olmadıkça, Allah'ı razı edemeyiz.

Bir sanayici filan gün 'tamam' dediği zaman karşısındaki de mü'min ise banka teminatı, o ne demekmiş? 'Ne gerek var tapu senedine, mü'min söz verdi' diyemediğimiz sürece Ebu Bekir'le aramızdaki mesafeyi kapatamayız. Kesinlikle kapatamayız.

Kardeşler, biz Ümmeti Muhammediz. Ümmeti Muhammediz. Bir kere konuşuruz. Bir kere randevu veririz. Bizde randevuya gelmeyen üçte bir mikrop taşıyan biridir. Bunu başka hayattan bir örnekle örneklendireyim ben.

Kızımızı isteyen birisi bizden saat sekizde randevu istedi. Saat sekiz; kız evde çatlıyor şimdi. 'Gelenler ne diyecekler, beğenecekler mi?' Ayakları titremeye başladı. 'Ya bir telefon etselerdi' falan diyor. Dokuz oldu daha gelecekler. Dokuzu yirmi geçe geldiler. Zil çaldı.

'Bildiğin gibi değil çok trafik vardı.' Diğerleri uçarak mı geliyor randevuya. Özellikle bir de bir moda oldu şimdi; geç gideceksin ki beklenince prestijin olacak.

Münafıktan prestijli adam olmaz. Geç gelecekmış de; Münafık, eziktir.

36.00 Arapça metin var.

Cehennem bile en altında Ebu Cehil'in irinlerinin aktığı kuyularda yanacaktır o.

Kardeşler, biz Ümmeti Muhammediz. Ümmeti Muhammediz. Bir kere konuşuruz. Bir kere randevu veririz. Bizde randevuya gelmeyen üçte bir mikrop taşıyan biridir.

Ondan prestijli adam olmaz. Koca hoca adam; millete bin tane davetiye dağıtılmış, saat sekizde filan konuda konuşacak diye. Bilinçli bir şekilde, sekiz buçukta geliyor. Neden? Çünkü geç gelenler onun moralini kıracak, canı sıkılacak diye kırk beş dakika orada bekletiyor.

Bir daha gittiği yerde de 'bu nasıl olsa kırk beş dakika gecikecek' diye bu sefer insanlar prestij kazanmak için ondan beş dakika sonra geliyor. Bu gecikme kıyamete kadar devam edecek.

Sen peygamberi anlatacaksın filan doğum haftasında; toplantıyı geç başlatıyorsun. Senin doğumunu kutladığın peygamber, o toplantıyı organize edenlere 'münafık' demiş bir defa. Sende orada oku mevlit, oku ilahi Müslümanlık yaşasın. Kendi kendimizi kandırıyoruz.

Önce kendi köklerimize sahip çıkalım. Biz verdiği söze esir olan ümmettik. Öyle idik. Ebu Bekir, böyle Ebu Bekir oldu. Ali, böyle Ali oldu.

Kardeşler; saat, dakika yelkovan, akrep; böyle kelimelerin bilinmediği bir zamanda saniye üzerinden ibadetler emretti Allah. Dikkat ediyor musunuz? Bir namaz emrediyor. Vakti çıkınca yarım dakika sonra kabul etmiyor. Henüz saat yok dijital veya analog bir sistem yok dünyada.

Böyle, binlerce sene öncesinden, saniyeleri hesap edip ibadet emreden bir dinin mensupları, sekiz deyip sekiz buçukta gelemes. O kızı da billahi benden alamaz benden.

Merhametli ve sinirli bir günümse çay için içeri alırım. Yok, gergin bir günümse rastladıysa kapıyı da açmam. Bir defa ben, kızımı peygamberin münafıklık damgası vurduğu birine niye vereyim. Sokakta mı bulduk kızlarımızı?

Bir düğün rastladınız mı? Saat on altıda yazıyor da yazdığı saatte başladı. Ne rezil davetiye de on altı on sekiz arası diyor. Bir düğüne gideceksin, 'Allah mübarek etsin' demek için. Tam yüz yirmi dakika; ne zaman başlayacağı belli değil. Hac kurası mı bu, biz bunu iki saat bekleyeceğiz. Bir türlü vereceğin boyalı su işte; ver şunu yiyelim, gidelim.

Kardeşler, bu yara hepimizin yüreğinde var. Düğünler, zamanı belli değil. Randevusuna kimsenin uyduğu yok. Ama ölmeye görsün; müthiş bir Müslüman'dı. Zamanının sahibisiydi. Yeter ki ölsün, ölen evliyadan zanneden.

Bir de dikkat edin İstanbul'da cenaze arabalarında merhum etiketini yapıştırmışlar, isim yerini boş bırakmışlar. Kesin, ölü merhum bir defa. Merhum ne demek arkadaşlar? Allah'ın rahmetiyle buluşmuş demek. Kimse, 'babam öldü dedem öldü' demiyor 'rahmetli babam' diyor. Rahmetsiz kimse yok dünyada. Öyle mi bu acaba?

Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'in Aişe'si böyle rahat mı gitti bu dünyadan? Ebu Bekirler ölürken 'e arkadaşlar daha iyi yerlere gidiyoruz, kalsın size bu dünya' diyerek mi gittiler. Nerede onların gözyaşları? Nerede o ciddiyetler?

Din, sadece namaz kılmak, hacca gitmek mi? Hani münafığın üç işaretinden birisi de sözünde durmamaktır? Bir de bir mikrop peyda oldu. Saat sekizde inşallah buluşuruz. Dedi ya 'inşallah' bir daha bekleme. Bu ne büyük sahtekârlıktır.

Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'in Aişe'si böyle rahat mı gitti bu dünyadan? Ebu Bekirler ölürken 'e arkadaşlar daha iyi yerlere gidiyoruz, kalsın size bu dünya' diyerek mi gittiler. Nerede onların gözyaşları? Nerede o ciddiyetler?

Dostlar, dostlar Allah sözcüğüyle oynanmaz. 'İnşallah' demek, Kur'an'lı bir deyimdir 'bence tamam, Allah da isterse olur bu iş' demektir. İçinden sen, 'sekizde bakarız' diye bir hesap yapıyorsun, işi Allah'a havale ediyorsun. Senin yalanına başka şahit bulamadın mı? Bulamadın mı?

'Hanım isterse gelirim' demeye korkuyorsun. Çünkü yok öyle teminatın, söz alıp alamayacağın belli değil. 'Hanıma sorayım' bir desen ne kazaklığa ne hırkalığa bir şeye dokunmuyor; inşallah, inşallah, he inşallah.

İnşallah; ama ne dileyecek Allah bakacağız o zaman.

41.47 Arapça metin var.

'Allah'ı ağzınızda sakız gibi çiğnemeyin' diyor Kur'an, öyle sakız çiğner gibi 'inşallah' demek olur mu? Bu ne sahtekârlıktır? Ne yalan hastalığıdır. Sekizde gideceğine kesin inanıyorsan, inşallah de. İnşallah de o zaman.

'Ya bir bakarız işte'; eve gidecek, hesabına bakacak, haberleri gidecek, geç kalmazsa gidecek inşallah. Bu, 'inşallah' sözünü sözlükten siliyoruz. Yok böyle kelimeyiz. Bu nu yerinde kullanamadığımızı göre kullanmayacağız demektir.

Yüzde yüz kararlı olduğumuz bir şeye, bir de Allahtan kefil alırız. O zaman 'inşallah'.

Kardeşler, sözünde durur bir adam olmak, randevuya sadık birisi olmak, peygamber karakteridir. Allah, Meryem suresinde İsmail aleyhisselamdan söz ederken;

42.52 Arapça metin var.

'Şu İsmail'i bir ansana, şu meşhur adam, İbrahim'in oğlu İsmail, Allah'ın kulu, büyük peygamberin oğlu, şu kurban edilmiş İsmail'e bak, Kâbe'nin mimarı' demiyor, hiç bunları zikretmiyor Allah;

42.20 Arapça metin var.

'Sözünde durur bir adamdı' diyor. Peygamber karakteri... Sekizde diyorsun sekiz buçukta gidiyorsun sen, prestijli bir toplantı yapmak için.

43.35 Arapça metin var.

Diyor Allah İsmail'i için. Peygamberin yolundan giden prestijli adamdır, dakikaları kullanır bir adamdır.

43.48 Arapça metin var.

E o zaman işte, Allah'ın defterlerinde değerli insan olarak peygamberler arasında bile vasıflı bir peygamber olarak Allah'ın huzuruna çıkmak mümkün oluyor.

Abdullah Ebu'l Hansa isimli birisinden, Ebu Davud zayıf bir rivayette bulunuyor. Diyor ki; 'henüz peygamber olmadan önce Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemle bir alışveriş yaptım'. Mekke'de iken. İşte ne aldılarsa, peygamber aleyhisselam ona bir şey satmış. Paranın yarısını vermiş. Diğer yarısı için de 'getireyim sana' demiş. 'Yarın burada buluşalım' demiş. Peygamberimiz de 'olur' demiş.

Diyor ki Abdullah; 'ben üç gece sonra hatırladım o randevuyu; çok bunaldım, gittim baktım orada bekliyor'. 'Be delikanlı beni üç gecedir burada bekletiyorsun' demiş.

44.56 Arapça metin var.

Öyle yok, buluşamazsak sonra buluşuruz, akşamdan sonra buluşuruz. Güneş battıktan sonra sabaha kadar hep akşam zaten. Yo öyle, üç gecedir burada bekliyor. Parasını beklemiyor. Söz verdiği için sözünün esiri olarak bekliyor. Onun ashabı da böyleydiler.

Abdullah ibni Amr bin As radiyallahu naklediyor; 'babam öleceğini anlayınca çocuklarını çağırdı'. Demiş ki; 'çocuklar, filanca benden kız istemişti, ona da bakarız yavrum olur, uygundur demiştin, o nişana gelinceye kadar öleceğim galiba, aman bu kızı ona verin üçte bir münafık olarak Allah'a gitmeyeyim' demiş.

Ya sen benden kız istedin, ben de 'tamam' dedim; ama ecelim geldi öldüm o arada üçte bir münafık olurum. Sen bir bakarız diyorsun. Mübarek radarla mı bakıyorsun? Hâlâ bakamadin.

Mü'min;

46.21 Arapça metin var.

Sözünde durur bir adamdır.

Münafık yalan konuşur, sözünde durmaz, randevusuna uymaz, verdiği sözü yok sayar, üzerine gittin mi, bir de seni azarlar; 'çatladın mı patladın mı, kaçtık mı' der? Çekindeki tarih onun için sıfır rakamıdır. Ha on üçünde yazmış, ha on beşinde fark etmez. Üç aylığına verdiği söz, on üç sene utandırmaz onu; münafıktır çünkü. Üçte biri çatlamıştır geninin onun. Hayâ perdesi yırtılmıştır.

Ama İsmail'in soyundan gelenler, İsmail'in çocukları ve onun torunlarından olan Muhammed aleyhisselamın ümmeti bir kere konuşurlar; ecel bile onları sözünden çeviremez.

Amr bin As'ı ecel bile sözünden geri alamadı. 'Aman kızı verin, üçte bir münafık olarak Allah'a gitmeyeyim' dedi.

Münafık yalan konuşur, sözünde durmaz, randevusuna uymaz, verdiği sözü yok sayar, üzerine gittin mi, bir de seni azarlar; 'çatladın mı patladın mı, kaçtık mı' der? Çekindeki tarih onun için sıfır rakamlıdır. Ha on üçünde yazmış, ha on beşinde fark etmez. Üç aylığına verdiği söz, on üç sene utandırmaz onu; münafıktır çünkü.

Ne kız sahibi, ne de Allah soramazdı belki bunu ondan. Eceli geldi nişana yetişemedi işte. 'Bir bakarız' diyorsun kaç senedir hâlâ bakmadın. Bakıyorsun; ama başka menfaatlerine bakıyorsun.

47.46 Arapça metin var.

Peygamber karakteri bir kere konuşmaktır. Efendim başka türlü ticaret yapılmazmış. Elbette Yahudi kafasıyla başka türlü ticaret yapılmaz. Mü'min, rakıdan, zinadan, faizden korktuğu gibi sözleşmesinde yalan bulunan bir işten de korkarak kazanç sağlar.

Tıpkı haramdan korktuğun gibi, domuz etini dükkânına sokmadığın gibi yalanı da sokmayacaksın. Peki, ne olur randevumuzu dokuz deyip de dokuzu on geçe'ye alırsak?

Dostlar, bu bir kul hakkıdır. Mü'mini beklettiğin sen. Kalemimi, ayakkabısını kaybettiğin gibi helallik isteyeceksin. Ama randevuya üç dakika kala da 'biz gecikeceğiz ağabey' demenin bir anlamı yok. Üç dakika kala zaten iş bitmiş. Örf'e göre randevuyu geri alabilirsin. Telefon edersen 'biz bu randevuya uyamayacağız' dersin.

Ama mü'min imzalamadan önce, ağzından çıkan sözünü noter tasdikli bilen insandır. Ne yazık ki Müslümanlar olarak birbirimizin karşısında duracak yüzümüz yoktur. Çocuklarımız bile bize güvenmiyorlar.

Çevirdiğimiz alavere dalaverelerden onlar da bıktı. Onların gözünde bile eğri büğrü hale düştük. Mü'min sözünden caymaz.

Dostlar, neden sözümüze sadık kalamıyoruz? Bunun birinci nedeni başta ikaz ettiğimiz şey; Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'in uyarılarını uzman bir doktor uyarısı gibi dinlemiyoruz.

Camide hoca vaaz ediyor, cumaya da on dakika var. Dışarıda nasıl duracaksın, içerisi de klimalı. Fon müziği gibi geliyor hocanın sözleri. Elbette hocanın da kabahati var 'dik durun mü'minler, peygamberiniz konuşuyor' diyemiyor.

'Kalplerinizi açın, açın göğüslerinizi Resûlullah geliyor' diyemiyor, uyuşuk uyuşuk bir şeyler söylüyor. Not aldığı kâğıdı hutbeye çıkmadan bir kez okumamış. Müslümanlar da bahane arıyor; o arada kestiriyorlar.

Herkes görevinin sadığı olsun. Sadece camide bulunmak helal ettirmiyor maaşı. Allah kimden soracak bu peygambere henüz on hadisle bile ulaşamamış binlerce milyonlarca gencin hesabını, elli sene namaz kıldığı halde en basit ilmihalden bile hâlâ mahrum bu mü'minlerin hesabını kimden soracak Allah.

Küsmenin, darılmanın bir anlamı yok. Nefis muhasebesi yapalım. Bu randevu sadakatsizliğinin birinci sorunu; buna ceza biçen, bu suçu dosyalayan, 'Resûlullah' haberlerini Kur'an'ın bize bildirdiğini anlayamıyoruz.

51.13 Arapça metin var.

Allah'ın kitabı 'sözünüzde durun, sözünde durun' buyuruyor.

51.22 Arapça metin var.

'Verdiğiniz sözleri soracağız' buyuruyor Allah. Söz bu kadar kolay mı ya? Noter dün çıktı dünyada. Ashabı kıram noter görmediler, kontrat görmediler; Allah gördüler, peygamberi gördüler, dosdoğru adamlar oldular. Birbirlerinin katilleriyken, birbirlerinin bekçisi haline geldiler.

51.53 Arapça metin var.

Diyan Allah'ı dinlediler; sözlerinde durdular. Kur'an'ı Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemi nasıl dinlediğimiz çok önemli. Uyurgezer dinlersen hiçbir tesir etmez. Eczanenin önünden geçince hasta iyileşiyor mu? Eczanenin önünden geçmek hastayı iyi etmiyor. Buharî kütüphanede bekliyor, eczanedeki ilaçlar gibi.

Noter dün çıktı dünyada. Ashabı kıram noter görmediler, kontrat görmediler; Allah gördüler, peygamberi gördüler, dosdoğru adamlar oldular. Birbirlerinin katilleriyken, birbirlerinin bekçisi haline geldiler.

Öyle değil. Kur'an Ramazanda hatmediliyormuş. Oğlu hafızmış. Bırak bu işleri sen. Bu şifa hazinesini ne kadar içine sindirdin sen?

İkincisi kardeşler, bilhassa zamanın kıymetini bilemiyoruz. Sanki günlerimizin bizim, her biri beş yüz saat. Harca harca bitmiyor. Cep telefonu şirketlerinin reklamında öyle o. Şimdi, diyorlar ki mesela; şu kadar dakika bedava. Tamam, o kadar bedava. Kimin dakikası var bu dünyada da; muhabbetle geçireceğim ben.

Bu ne korkunç uçurumdur ya. Dakikam yok, sen bana elli saat bedava dır dır hakkı veriyorsun. Beni Allah, her kelimemden hesap edecek. Bedava dırdır hattı aldım diye saatlerce nasıl konuşurum ben.

Zamanın kıymetini bilmiyoruz. Ama hepiz biliyoruz ki; namazın emredildiği zamanda saat yoktu dünyada. Altmış dakika, elli saniye, diye bir şey bilmiyordu insanlar. Ama dakikayla namaz kılıyorlardı.

Saatsiz bir zamanda güneşle yarışan kullar yarattı bu dünyada Allah. Cep telefonlarında saat yoktu, Kollarında saat yoktu ceplerinde köste saat yoktu; ama güneşle yarışacak kadar titiz zaman kullanıyorlardı. Öyle kulları da oldu Allah'ın.

Şimdi duvarlarda saatler, kollarda ceplerde ayaklarda arabalarda, televizyonun kenarında, her yerde saatler... Bir de şeytanın komikliklerinden biri, on saat vakit israf ettiğin televizyonun altında da saat var üstelik. Ama günde belki on saati israf ettiriyor sana.

Böyle bir zamanda, bu kadar saatin duvarlara bile monte edildiği bir zamanda; zaman israfı...

Saatsiz bir zamanda güneşle yarışan kullar yarattı bu dünyada Allah. Cep telefonlarında saat yoktu, Kollarında saat yoktu ceplerinde köste saat yoktu; ama güneşle yarışacak kadar titiz zaman kullanıyorlardı. Öyle kulları da oldu Allah'ın.

Âlim, değerli birine ziyarete gidiyor; 'bir duanızı almaya geldik'. 'Hoş geldiniz', 'e hoca çayı şifadır'. 'E iç, Allah şifa versin'. 'Hocam, çocukluğunuz nasıl geçti'. 'Biz askerde nöbet mi tutuyoruz da çocukluğumdan başlıyorsun' desen hemen kötü hoca oluyorsun o zaman.

Senden önceki adam da burada üç saat otursa, sen kapıda bekleyecektin şimdi. Kimse kimsenin malına dokunmasın; kul hakkıdır.

Kimse kimsenin arabasına çarpmasın; o da kul hakkıdır. Kimse kimsenin bir dakikasını almasın; milyon arabadan değerlidir çünkü.

Benim arabama birisi çarpırsa 'al arabasının yenisini hadi güle güle' derim, memnun bile olurum; yeni arabam olur. Bir dakikam benim, Fatiha okumamla sonuçlanacaksa sen bir dakikamı alıp Fatiha okumamı engellemişsen, kıyamet günü peşini vallahi bırakmam.

Ben bir anlayayım, bir Fatiha yüzünden cennette olacaktım da şimdi mahşerde bekliyorum, bu gürültüde bu sıcaklığın altında; melekler bana 'bir Fatiha' diyecekler de hâlbuki ben o bir Fatiha'yı cam açıp kaparken okuyacaktım da sen beni meşgul ettin. Vallahi peşini bırakmam.

Yok orada dostluk, ağabey kardeş buradayız.

56.20 Arapça metin var.

Ana baba da kimseyi düşünmeyecek, çocuklar da ana babayı. Bir Fatiha can kurtaracak. Bir Fatiha'm olsa mahşerde beklemeyecektim o kadar. Sen geldin saatlerdir burada oturuyorsun, rahat bırakmıyorsun.

'E seni görmek ibadet' o zaman otur uzakta konuşma. Hoca için de böyle, anne için de böyle. Bayram ziyareti için de böyle. Yatıya gidiyor. Kim yatıya gider biliyor musun? Ağabey kardeşler, senede bir kere. Anne baba her gün isterse gelirler. Anneye babaya; ayda, on günde bir defa ya da ne kadar emrederlerse... Yattığımız zaman bir daha kalkmamak üzere yatacağız; kimse merak etmesin. Kimse kimseye yatıya giderek vaktini israf etmesin.

Yatma saatinde randevu olmasın. İbadet saatinde randevu olmasın. 'Öğleden sonra buluşalım mı?' Çok cahilce bir randevu bu. Ne demek öğleden sonra? Öğleden sonra ikindiye kadar üç saat var. Hangisinde geleceksin sen. Ben hazır olda seni mi bekleyeceğim. Sen kışla denetleyen bir general değilsin ki seni bekleyeceğiz.

Saat on dört onda geleceksin. Kaç dakikalık işin var? Üç dakika. On dört on üçte gidersin. Çok resmi olmadı mı? Allah daha resmi tutuyor.

Çünkü bizim işlerimiz vakitlerimizden çok fazla. On işimiz beş tane de vaktimiz var. Vakit az, iş çok. İş çok, sorun çok, dert çok. Biz Allah'ın rızasını kazanmak istiyoruz. Dolayısıyla öğleden sonra randevu olmaz. Ne zaman olur? On üç otuzda olur.

Bir çay içmelik olmaz, kırk beş dakikalık bir randevu olur. Baş dibi belli olsun. Konferans mı vereceksin; baş dibi belli olsun.

Yemek mi yiyeceğiz. Bak, mubahtır. Mü'minler birbirlerine yemek ikram ederler. Kul hakkı bu... Ama bir yemek, mübarek; tarladan buğday yetişecek, değirmene gidecek un olacak, çörek olacak, bunlar yiyecekler; hâlâ değirmen sefası sürüyor.

Bir yemek ne kadarda yenir? Kırk beş dakika... Kırk beş dakikalığına randevu verirsin. Kırk beş dakika oldu daha çorba geldi, kırk beş dakika bekliyorsun o arada başka yemek gelecek. Ne bekliyorsun? Yemek gelecek? Kalkar giderim, vallaahi giderim.

Beni melekeler orada, 'yarım gün bir yemek için harcadı' diye görürlerse ne derim kıyamet günü. İsrâf, sadece musluğu açarak unutmak mı? Ekmeği bıçakla kesince israf olmuyor, şununla kesince israf oluyor. Sadece ekmek israfı mı?

Bir mü'minin cennete girmesinden daha değerli ekmek mi var bu dünyada. Benim vaktimden daha değerli ekmek, ne zaman yarattı Allah? Hangi ırmağın, hangi okyanusların suyu bir mü'minin bir kere 'Allah' demesinden daha değerli bir zaman dilimine denktir.

Zaman israfı olmaz. Gezi yapar mı mü'min? Yapar elbette. Mü'minler geziye de çıkarlar. Allah'ın emridir.

59.50 Arapça metin var.

'Dolaşın' buyuruyor Allah. Ama zamanı belli olsun. 'Ya nasip, bir çikalım kar yağınca döneriz'. Böyle gezi olmaz. Zamanı dibi belli olsun. Durağı belli olsun. Trafiğe rastladın. Trafiği hesap et. Namaza rastlamayacak, namaza engel olmayacak şekilde trafiği hesap et, yoğunluğu hesap et.

Mü'minler, birbirlerinin vakitlerine kul hakkı gözüyle bakmalıdırlar. Bu bir kul hakkıdır. Benim ki kıymetli... Ömrünü heba etmiş, cennet cehennem derdi olmayanlar için kıymetli olmayabilir. Benim vaktim kıymetli. Ben bu vakitleri dakika dakika toplayıp Allah kul olarak ahirete gitmek istiyorum.

Randevularımız, imanımızı veya münafıklık riskimizi gösteriyor bunu bilelim. Allah işimizi hayır etsin.

Velhamdu lillahi Rabbil Âlemin

